

САМАНТА КИНГ

Две деца. Но тя може да спаси само едното.

ИЗБОРЪТ

enthusiast

Samantha King
The Choice

Copyright © 2017 by Samantha King
First published in the UK by Piatkus, an imprint of The Little,
Brown Book Group
All rights reserved

Саманта Кинг
Изборът

© Любомир Мартинов, превод, 2019
© Яна Аргиропулос, дизайн на корица, 2019
© enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс
енд пбблишинг“ ООД, 2019
ISBN 978-619-164-310-3

САМАНТА КИНГ

ИЗБОРЪТ

Превод от английски: Любомир Мартинов

enthusiast

София, 2019

Саманта Кинг е бивш редактор и лицензиран психотерапевт. Изживява детството си в Югозападна Англия, юношеството си в североизточната част на страната, а студентските си години някъде по средата. Накрая се установява в Западен Лондон. Там започва кариерата си, като издава книгите на други хора, преди да премине на свободна практика и да се отдаде на отдавнашната си мечта да пише. Живее със съпруга си и двете си малки деца, които я вдъхновяват да напише дебютния си роман „Изборът“.

Саманта, която е завършила английска филология и е абсолютен книжен плъх, винаги се радва на получените читателски мнения. Можете да спделите своите на:

Фейсбук: www.facebook.com/samanthakingbooks

Туитър: @SamKingBooks

На Пол, Хани и Рафи – вие сте моят свят.

„Защото туй –
какви ли сънища ще ни споделят
в този смъртен сън...“

Уилям Шекспир, „Хамлет“,
трето действие, първа сцена*

* Превод на Валери Петров – б.п.

Пролог

Къдриците на гъщера ми са златисточервени. Те проблясват, озарени от слънчеви лъчи, а фините като коприна кичури се изплъзват през пръстите ми. Стоя вцепенена и виждам как се понасят нагоре като огненочервен облак. Всъщност не опитвах да хвана косата, а тялото ѝ, политнало назад, запечаталата се в съзнанието ми картина на забавен каганс. Ръцете ми замахват напразно и прегръщат само горещия летен въздух, докато се опитвам да я предпазя. Улавям само реещи се във въздуха тънки кичури от медните ѝ букли. Същите, които ме тормозеше да подстригвам, за да може да ги подреги и да изглежда като голямо момиче.

Никога вече няма да изглежда по-голяма. Никога няма да порасне.

Тази мисъл ме разтърсва отвътре, както и тъпият звук от удара на тялото ѝ в земята. Строполявам се на градинската пътека, без да обърна внимание как коленете ми изпукват при стълкновението с бетона, и лазя, грапам с нокти под розовите хра-

сти, за да се добера до нея. Треперещите ми пръсти грацят каменистата почва, която свлича кожата ми, докато пълзя напред като обезумяла. Гади ми се от лепкавата миризма на кръв, която изгаря гърлото ми. Толкова много кръв. Раменете ми почти се изваждат, когато протягам ръце и сграбчвам приличащата на ореол коса на Анабел, омотавам меките кичури около върха на пръстите си, сякаш така ще я завържа за мен. Полагам лице върху студената и влажна почва и се налявам и аз да умра.

Не настъпва облекчение. Вместо това умът ми е хванат в примката на ужасен спомен...

Анабел е дребна за възрастта си – слабо телосложение, удивително гълзи крака за момиче, високо едва метър и двайсет, кльощави ръце. Китайските ми пръчици, както винаги ги нарича. Но това, което прави най-голямо впечатление, е косата ѝ – деликатна, ефирна корона от невъзможни за опитомяване кестеняви къдрици. Винаги съм мислела, че личността на Анабел се оформя като допълнение към нейната коса – нежна, непокорна. Човек не може да я погледне, без да се усмихне.

Тази на Ейбън щеше да изглежда по същия начин, ако Дом не ме беше накарал да го заведа да го подстрижат късо преди девет месеца. Чувствах се като престъпник, че го заведох при бръснаря в събота преди първия им ден в новото училище. Спомням си сълзите, които бе опитал да скрие зад енциклопедията си, както и моите по-късно, когато Анабел нетърпеливо ми помахна на раздяла при входа на училището. Теглеше по-малкия си с две минути брат след себе си през тучната морава към голямата

сграда от червени тухли. Гледах елегантните лапи сака и сърцето ми се сви, когато Ейгън вдигна ръка и смутено потърка окастрената си коса.

Дом с право недоволстваше. Бръснарят беше стигнал твърде далеч и аз трябваше да го спра, но се колебах твърде дълго, когато той настояваше, че всички момчета са с толкова къси прически. Утешавах се, че може би това ще му помогне да се впише, вместо да стои изолиран. Щяха да бъдат най-бедните деца в елитното училище. Не понасях мисълта какви подигравки могат да получат, без значение колко малки са класовете и колко невероятна е материалната база. Дом обаче грешеше за училището. Близнаците бяха много по-щастливи в предишното си гържавно училище със старите си приятели – деца, които не очакваха айфони и частни уроци по ски като подарък. Но загубих точно този спор, загубих повечето спорове през последната година, особено що се отнасяха за близнаците.

Не си ли приличат страшно много, възкликваха винаги облечените в спортни екипи бавачки, преди да се втурнат към занятията си по пилатес.

Ами да, като изключим, че не са толкова еднакви. Синът ми стоеше неотлъчно до мен и искаше да гържи ръката ми възможно най-дълго, докато гърцера ми винаги ме пренебрегваше, копнееше да полети високо, да се извиси към свободата.

Затова ли избра него? Защото се нуждаеше от теб и те обичаше повече?

И двете ми деца имаха нужда от мен! И двете ме обичаха. И аз ги обичах поравно.

Грапавата пръст се набива все по-дълбоко в бузата ми, докато доводът напразно се върти в гла-

вата ми. Анабел повече никога няма да има нужда от мен, а Ейгън няма да си признае дори и да има. Това е наказанието ми за това, че допуснах убиец да влезе в дома ми, че защитих свенливия си, сладък и свръхпредпазлив син и позволих на жизнерадостната си гъщеря, която обичаше да е център на вниманието и винаги се е изправяла пред живота толкова безстрашно, да се хвърли стремглаво към смъртта.

– Аз ще отворя, мамо. Ти прогължавай, справяш се чудесно – каза Ейгън. Беше се отправил към входната врата, на която се звънеше, но аз вдигнах ръка да го спра.

– Почакай секунда, любов моя. Знаеш, че не обичам да отваряш вратата на непознати.

– Кой е казал, че е някой непознат? – каза Анабел и скоочи от дивана. – Може да е чичо Макс. Той каза, че има много специална изненада за нас.

– Ох, просто ми гайте секунда.

Нямах представа каква трагедия се крие зад ъгъла – че злонамерен шпионин наблюдава нашето здраво обикновено семейство; усмихнах се и поставих последната свещичка в синята глазура на върха на огромната торта във формата на плувен басейн за рождения им ген. Имаше десет лилави за Анабел и десет червени за Ейгън. Щеше да бъде разкошна украса за тържеството им на басейна този следобед.

– Ей сега идвам – извиках, облизах глазурата от пръстите си и забързах към вратата.

Анабел обаче стигна първа.

– Това е пощальонът, сигурна съм – виж грамагната сянка през стъклото. Трябва да е донесъл куп погаръци!

– Дано единият от тях да е нов „Ексбокс“ – добави

вманиаченият ми по игрите син и се залепи за сестра си.

– Знаеш, че баща ви не си пада по видеоигрите – казах, давайки всичко от себе си да не прозвуча рязко.

– Това е, защото обича винаги да печели и мрази, когато го застрелят – каза остроумно Ейгън, имитирайки погледа ми, и аз се засмях отново.

Казаното от него обаче беше като предсказание, тъй като през следващите няколко секунди се почувствахме, сякаш действително сме попаднали в някоя от бойните му игри. Видях как гъщеря ми, на две крачки пред мен, отваря вратата и поглежда гигантската сянка, носеща военни грехи, ръкавици и чорап на главата. Но погаръци нямаше. Мъжът помрачи идеалната лятна сутрин, като сграбчи двете деца и ги завлече в задния двор. Беше насочил оръжието си към сияйните им лица, а когато ги настигнах, и към моето.

– Избирай едното, кучко.

И настава мрак.

Саманта Кинг
Изборът

Превод Любомир Мартинов
Отговорен редактор Илияна Бенова - Бени
Редактор Илияна Бенова – Бени, Петя К. Димитрова
Дизайн на корица и предпечат Яна Аргиропулос
Коректор Цвета Нинкова

Английска. Първо издание
Формат 60х90/16
Печатни коли 22,5
ISBN 978-619-164-310-3
Издава

enthusiast

запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2019

София, ул. „Кракра“ № 20
тел. 02/943 87 16
email: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите от
www.bookstore.enthusiast.bg

Печат РОПРИНТ

Какво ще се случи, ако трябва да направиш ужасяващ избор между двете си деца?

Мадлин обожава своите близнаци и искрено вярва, че би умряла за всеки от тях. Но в сутринта на десетия им рожден ден любовта ѝ е поставена на изпитание. В дома им нахълтва убиец и я принуждава да направи невъзможен избор – кое от децата ѝ да живее и кое – да умре. Кого ще избере тя – дъщеря си или сина си? И възможно ли е една майка да вземе подобно решение?

Сега Мадлин стои мълчаливо в периферията на разрушеното си семейство и отчаяно се опитва да разбере защо светът ѝ се е разпаднал толкова внезапно. Но докато животът продължава да тече, я връхлитат мъчителни проблисъци от миналото, довели до онзи трагичен ден.

И до осъзнаването на реалната опасност, която все още стои пред семейството ѝ.

КРАСИВО НАПИСАН СМРАЗЯВАЩ
ПСИХОЛОГИЧЕСКИ ТРИЛЪР.
НАПРЕГНАТ СЮЖЕТ, ПЪЛЕН С
ИЗКУСНИ И НЕОЧАКВАНИ ОБРАТИ.
ОРИГИНАЛНА И ИНТЕЛИГЕНТНА
ИСТОРИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА
ПРОЧЕТЕТЕ!

- SUNDAY TIMES

НАПЪЛНО ЗАВЛАДЯВАЩ
ПСИХОЛОГИЧЕСКИ СЪСПЕНС,
КОЙТО ЩЕ ВИ ДЪРЖИ НА
РЪБА. НЯМА ДА МОЖЕТЕ ДА
ГО ОСТАВИТЕ.

- KIRKUS REVIEW

